

ОДРИЦАЊЕ ЗАПОСЛЕНОГ ОД ПОТРАЖИВАЊА ПРЕМА ПОСЛОДАВЦУ

Одрицање запосленог од потраживања према послодавцу може бити ваљано само када запослени као поверилац изјави послодавцу као дужнику обавезе да неће тражити испуњење тачно одређеног новчаног износа.

Из образложења: Према одредби члана 344. став 1. ЗОО, обавеза престаје када поверилац изјави да неће тражити њено испуњење и туженик се с тиме сагласи. Поштујући ову правну норму о отпуштању дуга може бити речи само онда када запослени као поверилац изјави послодавцу као дужнику обавезе да неће тражити испуњење тачно одређеног новчаног износа. Приложена изјава у списима ове парничне ствари такође нема карактер исказа о отпуштању дуга у значењу из одредбе члана 344. став 1. ЗОО. Ово зато што се том изјавом тужилац изјашњава да нема никаквих потраживања према предузећу. Тај исказ је у суштини чињенични исказ и не може се схватити у значењу одрицања од права на приступ суду, јер би то било супротно слову права на суду у смислу члана 6. ЕКЈП. Ради тога, првостепени суд је са становишта правилне примене материјалног права био дужан да вреднује исказ из ове изјаве да тужилац нема потраживања и да су му сва потраживања у потпуности измирена у складу са чињеницама од значаја за постојање тих права њихов обим и испуњења обавезе. Међутим, првостепени суд се тим питањима није бавио због погрешно третиране изјаве тужиоца, а на шта се основано указује у жалби тужиоца због чега је побијана пресуда морала бити укинута у ставу један њене изреке па и у погледу одлуке о камати која дели судбину правног потраживања. За правилну и закониту одлуку у овој парничној ствари било је нужно утврдити да ли је тужиоцу обрачуната и исплаћена отпремнина као вишку у складу са одредбом члана 158. став 2. и члана 159. овог закона са становишта њене доње вредности, односно у висини утврђеној општем актом или уговором о раду, да ли је тужиоцу умањивана зарада за период потраживања, и ако јесте из ког разлога и којој вредности, да ли је за умањење зараде постојао основ у уговору о раду, односно општем акту. Пошто првостепени суд није разјаснио назначене околности ожалбена пресуда је у овом делу морала бити укинута па овако у погледу одлуке садржане у ставу један њене изреке. Укинута је и решење у усвајајућем делу изреке побијане пресуде пошто одлука о накнади трошкова парничног поступка зависи од коначног исхода спора.

(Решење Апелационог суда у Београду, Гж. 2381/11 од 8. 6. 2011)